

หิมพานต์ พิภพ

อรรถกถา

หมู่บ้านที่พอ
เข้าไปจะยาก
พื้ผนาที่มอญ
ลึกลับน่ากลัว

นั่นหรื

เราเข้ามาตามแผนที่ แล้วนั่น=ตรงนี้มีท
สามแยก แต่ในแผนที่ไม่มีเลยนะ ทางลัด

มันจะมาถึงแล้ว
ตัดสั้นใจไม่เสีย
คงฮวยไปสิ่งนี้
แล้วละนะ

ถ้าอย่างนั้นก็เลี้ยว
ซ้ายไปตามทาง
การันต์ ต้องเจอ
หมู่บ้านแน่

เป็นหมู่บ้านไม่ใหญ่นัก โรงเรียนก็ยัง
ใช้พื้นที่ของวัด เด็กนักเรียนทั้งสอง
วัยยากจน ต้องหากรรมาชวยเหลือ

ไม่เข้าใจว่าไอ้สมหวังเรียน
ฮวยตอนเช้ากับพวกเรา
จะเป็นคนบ้านป่าอย่างนี้

ก็พอเข้าใจสมหวัง
นั่นแหละพวกเรา
อยู่ใกล้ๆกันนี่
ฮวย

พวกเรารู้มา
ช้ากว่าคนอื่น

สรวงลิขสิทธิ์
ตามกฎหมาย

ฮิมพานต์พรหม

พอรู้เรื่องนะฮิมพานต์

ครึ่งชั่วโมงต่อมา...

น้ำฝน เริ่มจะมีลมยางสูง
จัดขึ้นทุกที่ แจ่มมองเห็น
หมู่บ้านพอสงวนแล้วโน่น

เฮ้ย ไอ้สมนวังบอกว่ามีบ้านของม้น
นลังคตมึงสั่งว่า สักทอนสั่งแล้วนั้น

นั่นหรือไม่มี
ก็พักที่หม
บ้านนี้ในละ

รถเราจอดอยู่ใน
หมู่บ้านแล้วนั้น ต้อง
สอยหมควาบ้านดู

พ้อไอ้สมนวังเป็น
ผู้ปกครองบ้าน คือผู้
ในญูลมิตา

ดูเขาบ้าน
เพื่ไม่สนใจ
เราเลยนะ

ลุงเจ้าขาอันนี้คือ
หมู่บ้านพรหมพิริยะ

เฮ้ย หมดสติ
ทำไม่
ชอบเรา

